

Regulament nr. 8/2006
din 07/11/2006

privind standardele de cunoastere a clientelei institutiilor
financiare nebancaire

*Publicat in Monitorul Oficial, Partea I nr. 941 din
21/11/2006*

Având în vedere prevederile art. 34 alin. (1) din titlul I al Ordonantei Guvernului [nr. 28/2006](#) privind reglementarea unor masuri financiar-fiscale, aprobata cu modificari si completari prin Legea [nr. 266/2006](#), în temeiul prevederilor art. 48 din Legea [nr. 312/2004](#) privind Statutul Bancii Nationale a României, ale art. 72 din Ordonanta Guvernului nr. 28/2006 privind reglementarea unor masuri financiar-fiscale, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 266/2006, precum si ale art. 9 alin. (6) si (7) din Legea [nr. 656/2002](#) pentru prevenirea si sanctionarea spalarii banilor, precum si pentru instituirea unor masuri de prevenire si combatere a finantarii actelor de terorism, cu modificarile si completarile ulterioare,

Banca Nationala a României emite prezentul regulament.

CAPITOLUL I
Dispozitii generale

Art. 1. - Prezentul regulament se aplica institutiilor financiare nebancaire persoane juridice române si sucursalelor din România ale institutiilor financiare nebancaire straine, înscrise în Registrul special tinut de Banca Nationala a României, denumite în continuare institutii financiare nebancaire, si reprezinta un cadru general pentru elaborarea de catre acestea a politicilor si procedurilor proprii de cunoastere a clientelei, în scopul combaterii spalarii banilor si finantarii terorismului.

Art. 2. - **(1)** În întelesul prezentului regulament, termenii si expresiile utilizate au semnificatiile prevazute în Legea [nr. 656/2002](#) pentru prevenirea si sanctionarea spalarii banilor, precum si pentru instituirea unor masuri de prevenire si combatere a finantarii actelor de terorism, cu modificarile si completarile ulterioare.

(2) Pentru scopul prezentului regulament, termenul client va fi înteles în cel mai larg sens, astfel încât sa includa, fara a fi limitativ:

a) orice persoana fizica, persoana juridica ori entitate fara personalitate juridica ce beneficiaza de un serviciu sau de un produs oferit de o institutie financiara nebancaire în desfasurarea activitatilor de creditare prevazute la art. 7 alin. (1) si (2) din Ordonanta Guvernului [nr. 28/2006](#) privind reglementarea unor masuri financiar-fiscale, aprobata cu modificari si completari prin Legea [nr. 266/2006](#);

b) orice persoana împuternicita sa actioneze în numele unui client al institutiei financiare nebancaire.

CAPITOLUL II
Programe de cunoastere a clientelei

SECTIUNEA 1
Elemente generale

Art. 3. - Fiecare institutie financiara nebancaire va elabora un program propriu de cunoastere a clientelei, constând în politici si proceduri de cunoastere a clientelei, care sa corespunda naturii, marimii, complexitatii si întinderii activitatii sale si sa fie adaptat la gradul de risc asociat categoriilor de clienti pentru care aceasta presteaza servicii financiare.

Art. 4. - Programele de cunoastere a clientelei trebuie sa cuprinda cel putin urmatoarele:

a) o politica de acceptare a clientului;

b) proceduri de identificare a clientului si de încadrare a acestuia în categoria de clientela corespunzatoare;

c) modalitati de întocmire si de pastrare a evidentelor corespunzatoare;

- d) modalitati de detectare a tranzactiilor suspecte si procedura de raportare a acestora;
- e) proceduri si sisteme de verificare a modului de implementare a programelor elaborate si de evaluare a eficientei acestora;
- f) programe de pregatire a personalului în domeniul cunoasterii clientelei.

Art. 5. - Programele de cunoastere a clientelei trebuie sa fie elaborate în forma scrisa, sa fie aprobate de organele competente conform prevederilor actelor constitutive si sa fie cunoscute de întregul personal implicat. Programele de cunoastere a clientelei trebuie sa fie reanalizate periodic în vederea actualizarii lor.

SECTIUNEA a 2-a

Politica de acceptare a clientelei

Art. 6. - Instructiunile financiare nebancale trebuie sa elaboreze politici clare de acceptare a clientului, prin care sa se stabileasca cel puțin categoriile de clientela pe care își propun sa le atraga, procedurile graduale de acceptare a clientelei, stabilite în functie de riscul asociat diferitelor categorii de clienti si care sa includa si o descriere a categoriilor de clienti cu un grad de risc potential mai ridicat decât nivelul mediu acceptat de catre institutia financiara nebancale.

SECTIUNEA a 3-a

Identificarea clientului

3.1. Principii generale

Art. 7. - Instructiunile financiare nebancale trebuie sa stabileasca o procedura sistematizata pentru verificarea identitatii noilor clienti si a persoanelor care actioneaza în numele acestora si sa nu intre în relatii de afaceri pâna când identitatea noului client nu este verificata în mod corespunzator.

Art. 8. - Instructiunile financiare nebancale trebuie sa obtina toate informatiile necesare pentru a stabili identitatea fiecarui nou client, scopul si natura preconizata a serviciilor ce urmeaza sa fie prestate pentru respectivul client. Volumul si natura informatiilor solicitate vor fi în functie de tipul potentialului client - persoana fizica, societate comerciala - si de volumul preconizat al operatiunilor ce urmeaza sa fie derulate în relatia cu acesta.

3.2. Cerinte generale de identificare

Art. 9. - (1) Instructiunile financiare nebancale vor stabili identitatea clientului pe baza unui document oficial si vor înregistra în evidente corespunzatoare identitatea clientilor lor.

(2) Instructiunile financiare nebancale vor acorda o atentie speciala cazurilor clientilor care nu se prezinta personal la sediul acestora.

Art. 10. - (1) Pentru stabilirea identitatii clientului, instructiunile financiare nebancale vor putea utiliza orice documente, date sau informatii provenind din surse de încredere si vor depune diligentele necesare pentru verificarea informatiilor furnizate de client. Verificarea se poate realiza prin observarea directa a locatiei la adresa indicata, prin schimb de corespondenta si/sau accesarea numarului de telefon furnizat de client, compararea informatiilor furnizate de client cu cele înscrise pe facturile remise la plata sau prin orice alta metoda.

(2) Instructiunile financiare nebancale vor urmari ca documentele pe baza carora se verifica identitatea clientilor sa fie din categoria celor mai greu de falsificat sau de obtinut pe cale ilicita sub un nume fals, cum sunt documentele originale de identitate, emise de o autoritate oficiala, care sa includa o fotografie a titularului, eventual o descriere a persoanei si semnatura acesteia, precum cartile de identitate sau pasapoartele.

Art. 11. - (1) În cazul clientilor persoane fizice, instructiunile financiare nebancale trebuie sa solicite si sa obtina cel puțin urmatoarele informatii:

- a) numele si prenumele si, dupa caz, pseudonimul;
- b) adresa domiciliului si/sau resedintei;
- c) data si locul nasterii;
- d) codul numeric personal sau, dupa caz, un alt element unic de identificare similar;
- e) numele/denumirea angajatorului sau natura activitatii proprii.

(2) În vederea încadrării corespunzatoare în categoriile de clienti stabilite si pentru asigurarea îndeplinirii în mod corespunzator a obligatiilor de raportare ce le revin potrivit legislatiei în vigoare, instructiunile financiare nebancale pot solicita informatii suplimentare care se vor referi la nationalitate sau la tara de origine a clientului, pozitia publica sau politica detinuta si altele.

Art. 12. - (1) Identificarea clientilor persoane juridice sau entitati fara personalitate juridica se realizeaza prin obtinerea, de la client sau de la un registru public ori din ambele surse, a documentelor care au stat la baza înmatricularii ori înregistrarii acestora si a unui extras la zi din acel registru; în cazul absentei unei cerinte de înregistrare, identificarea se va realiza pe baza documentelor de constituire, inclusiv a autorizatiilor de functionare si/sau a rapoartelor de audit.

(2) Procedura de identificare a clientului va consta cel putin în:

a) verificarea existentei legale a entitatii, respectiv daca aceasta este înregistrata în registrul comertului sau, dupa caz, într-un alt registru public, si obtinerea de informatii privind denumirea, forma juridica, adresa sediului social, tipul si natura activitatii desfasurate, identitatea administratorilor/directorilor si prevederile care reglementeaza puterile acestora de angajare a entitatii;

b) verificarea oricarei persoane care sustine ca actioneaza în numele clientului, pentru a se stabili ca aceasta este autorizata/împuternicita în acest sens, si identificarea persoanei în cauza.

Art. 13. - (1) În scopul asigurarii unei cât mai bune cunoasteri a clientului, institutiile financiare nebancaare pot solicita informatii suplimentare referitoare la situatia financiara si structura actionariatului entitatii respective.

(2) Pentru verificarea unor informatii furnizate de client, institutiile financiare nebancaare pot solicita confirmarea acestora de catre terte persoane.

Art. 14. - Institutiile financiare nebancaare trebuie sa întocmeasca si sa pastreze evidente adecvate privind identitatea clientilor, care sa cuprinda copii de pe documentele de identificare si/sau de pe alte documente, care sa furnizeze cel putin informatiile prevazute la art. 11 alin. (1) sau, dupa caz, la art. 12 alin. (2), masurile întreprinse în scopul verificarii realitatii informatiilor, analizele si evaluarile legate de identificarea clientului respectiv.

3.3. Cerinte specifice de identificare

Art. 15. - (1) Institutiile financiare nebancaare trebuie sa ia masurile necesare pentru a obtine informatii cu privire la identitatea persoanelor care beneficiaza în realitate de serviciile acestora.

(2) Daca exista suspiciunea ca un client nu este si beneficiarul real al serviciului ori daca este cert ca acesta nu actioneaza în nume sau în interes propriu, institutiile financiare nebancaare trebuie sa manifeste diligenta necesara pentru stabilirea identitatii beneficiarului real. În acest sens ele vor solicita clientului sa completeze o declaratie pe propria raspundere, conform formularului prevazut în anexa la prezentul regulament, prin care acesta sa faca cunoscuta identitatea beneficiarului real.

Art. 16. - Formularul de declaratie mentionat la art. 15 alin. (2) poate fi întocmit de catre institutiile financiare nebancaare într-o forma agreata de acestea, care sa corespunda propriilor cerinte, si poate fi redactat în una sau în mai multe limbi de circulatie internationala, dar trebuie sa includa cel putin textul cuprins în formularul prevazut în anexa la prezentul regulament.

Art. 17. - Institutiile financiare nebancaare trebuie sa manifeste suspiciune cu privire la identitatea beneficiarului real în situatii cum ar fi:

a) persoana împuternicita de client sa îl reprezinte nu are, în mod evident, relatii cu acesta;

b) valoarea fondurilor rambursate anticipat de un client este disproportionata în raport cu situatia financiara a acestuia, cunoscuta de institutia financiara nebancaara;

c) institutia financiara nebancaara observa aspecte neobisnuite pe parcursul derularii relatiilor sale cu un client.

Art. 18. - Institutia financiara nebancaara trebuie sa solicite clientului completarea declaratiei prevazute la art. 15 alin. (2), referitoare la identitatea beneficiarului real, si în urmatoarele cazuri:

a) operatiuni cu numerar a caror valoare depaseste 10.000 euro în echivalent lei;

b) în cazurile în care institutia financiara nebancaara intra în relatii cu clientii prin corespondenta sau prin alta modalitate care nu implica prezenta clientului.

Art. 19. - Daca, dupa completarea declaratiei prevazute la art. 15 alin. (2), suspiciunile privind informatiile furnizate de catre client persista si nu pot fi înlaturate prin clarificari suplimentare, institutia financiara nebancaara va refuza sa intre în relatii cu clientul respectiv sau sa efectueze operatiunea solicitata.

Art. 20. - (1) În cazul acceptarii unui nou client pe baza datelor de identificare furnizate de institutii de credit, de alte institutii financiare nebancaare sau de o terta parte, care intermediaza contactul clientului cu institutia financiara nebancaara, aceasta trebuie sa se asigure de calitatea procedurilor de identificare aplicate de intermediar. La evaluarea calitatii procedurilor se vor avea în vedere urmatoarele cerinte:

a) asigurarea ca procedurile intermediarului sunt conforme cu standardele minime referitoare la cunoasterea clientelei si cel putin la fel de riguroase ca cele implementate de institutia financiara nebancaara;

b) încheierea unei întelegeri cu intermediarul, prin care sa i se permita institutiei financiare nebancaare sa verifice procedurile urmate de acesta pentru cunoasterea clientelei;

c) obligativitatea transmiterii catre institutia financiara nebancaara a tuturor informatiilor si a documentelor de identificare obtinute de intermediar în cadrul procedurilor proprii de identificare.

(2) Responsabilitatea ultima pentru cunoasterea clientelei revine întotdeauna institutiei financiare nebanzare.

Art. 21. - (1) Institutiile financiare nebanzare au obligatia sa aplice si clientilor cu care au început relatii prin corespondenta sau prin intermediul mijloacelor moderne de telecomunicatii - telefon, e-mail, internet - procedurile de identificare si standardele de monitorizare prevazute în prezentul regulament.

(2) În cazul acestei categorii de clienti, institutiile financiare nebanzare trebuie sa verifice realitatea adresei si a numarului de telefon prin metodele indicate la art. 10 alin. (1). Cu ocazia primei vizite a clientului la institutia financiară nebanzara, aceasta va solicita documentele corespunzatoare pentru identificarea clientului.

(3) În vederea realizarii unei cât mai bune cunoasteri a acestei categorii de clientela, institutiile financiare nebanzare pot lua anumite masuri, cum ar fi:

a) certificarea documentatiei transmise institutiei financiare nebanzare, inclusiv a specimenului de semnatura, în special în cazul clientilor nerezidenti, de catre un intermediar de încredere;

b) solicitarea unor documente suplimentare;

c) acceptarea clientului ca urmare a introducerii acestuia de catre un intermediar care îndeplineste cerintele prevazute la art. 20.

SECTIUNEA a 4-a Monitorizarea clientelei

Art. 22. - Monitorizarea clientelei se realizeaza cel putin prin urmatoarele activitati: actualizarea permanenta a evidentelor privind identitatea clientilor, reevaluarea periodica a calitatii procedurilor de identificare aplicate de intermediari si monitorizarea tranzactiilor în vederea determinarii si raportarii tranzactiilor suspecte în conformitate cu procedurile interne ale institutiei financiare nebanzare.

Art. 23. - (1) Institutiile financiare nebanzare trebuie sa asigure o revizuire periodica a informatiilor detinute cu privire la client si sa realizeze o actualizare permanenta a evidentelor întocmite la începutul relatiei; în functie de evolutia relatiei cu fiecare client, institutiile financiare nebanzare vor proceda la reîncadrarea acestora în categoriile de clientela corespunzatoare.

(2) Schimbarile ulterioare în informatiile furnizate vor fi verificate si înregistrate în mod corespunzator.

(3) Daca apar în mod frecvent schimbari substantiale în structura unui client persoana juridica sau a unei entitati fara personalitate juridica, institutia financiară nebanzara trebuie sa realizeze verificari suplimentare.

(4) Revizuirea poate avea loc atunci când se deruleaza o tranzactie semnificativa, când cerintele referitoare la documentatia necesara pentru fiecare client se modifica în mod semnificativ sau când exista o modificare importanta în modul de operare a clientului.

(5) În situatiile în care exista lipsuri în informatiile detinute despre un client existent ori când exista indicii sau institutia financiară nebanzara suspecteaza ca informatiile furnizate nu corespund realitatii, aceasta trebuie sa ia masurile necesare pentru ca toate informatiile relevante sa fie obtinute cât mai curând posibil.

(6) În situatia în care nu pot fi obtinute informatiile solicitate sau în cazul în care se constata ulterior ca informatiile furnizate de client nu corespund realitatii, institutia financiară nebanzara va depune diligentele necesare pentru încheierea relatiilor cu clientul respectiv si, dupa caz, va raporta despre aceasta autoritatilor competente.

Art. 24. - (1) Institutiile financiare nebanzare trebuie sa asigure monitorizarea activitatii clientului prin urmarirea tranzactiilor efectuate de acesta la oricare dintre unitatile teritoriale ale institutiei financiare nebanzare prin care se deruleaza operatiunile.

(2) Programul de cunoastere a clientelei trebuie sa prevada un nivel de monitorizare a tranzactiilor derulate corelat cu gradul de risc asociat diferitelor categorii de clienti.

Art. 25. - În vederea asigurarii unei monitorizari eficiente a tranzactiilor, institutiile financiare nebanzare trebuie sa poata identifica tranzactiile care ies din tiparele obisnuite ale operatiunilor derulate de fiecare client.

Art. 26. - (1) Programul de cunoastere a clientelei trebuie sa prevada un sistem de determinare a tranzactiilor suspecte si o procedura de raportare a acestora persoanelor desemnate potrivit art. 14 din Legea [nr. 656/2002](#), cu modificarile si completarile ulterioare, precum si autoritatilor competente. Institutia financiară nebanzara trebuie sa se concentreze asupra tipurilor de tranzactii care nu se încadreaza în tiparele obisnuite si sa izoleze tranzactiile care prezinta factori de risc ce necesita o evaluare ulterioara.

(2) Circumstantele si scopul unor tranzactii de tipul celor prevazute la alin. (1) trebuie sa fie examinate fara întârziere, inclusiv pe baza unor documente suplimentare solicitate clientului pentru justificarea tranzactiei, constatarile trebuind sa fie consemnate în scris si sa fie disponibile pentru verificarile ulterioare.

Art. 27. - Pentru categoria clientilor cu un risc potential mai ridicat este necesar sa se monitorizeze majoritatea sau, dupa caz, toate tranzactiile derulate de acestia. La stabilirea persoanelor care se încadreaza în aceasta categorie se vor lua în considerare:

- a) tipul clientului - persoana fizica, persoana juridica;
- b) tara de origine;
- c) pozitia publica sau pozitia importanta detinuta;
- d) specificul activitatii desfasurate de client;
- e) alti indicatori de risc.

Art. 28. - Pentru clientii cu un risc potential mai ridicat, institutiile financiare nebanca trebuie:

a) sa dispuna de sisteme adecvate de gestiune a informatiei care sa furnizeze personalului de conducere si de audit intern informatii în timp util, necesare pentru identificarea, analizarea si monitorizarea efectiva a acestor tranzactii; sistemele implementate trebuie sa evidentieze cel puțin lipsa sau insuficienta documentatiei corespunzatoare, tranzactiile neobisnuite derulate de client si situatia agregata a tuturor relatiilor clientului cu institutia financiara nebanca;

b) sa acorde atentie sporita informatiilor provenite de la terte parti în legatura cu aceste persoane;

c) sa aprobe la nivelul organelor competente, conform prevederilor actelor constitutive, tranzactiile de mare valoare ale acestor clienti.

Art. 29. - Institutia financiara nebanca va putea refuza efectuarea operatiunilor considerate suspecte sau care nu pot fi justificate corespunzator.

Art. 30. - În afara obligatiei de a raporta autoritatilor competente operatiunile efectuate în cazul carora suspecteaza ca fondurile provin din, au legatura cu sau urmeaza sa fie utilizate în scopul savârsirii de infractiuni, institutiile financiare nebanca vor raporta operatiunile suspecte si Bancii Nationale a României - Directia supraveghere, în situatia în care aceste operatiuni pot afecta în mod semnificativ reputatia institutiei financiare nebanca. Raportarea catre Banca Nationala a României va cuprinde elemente de identificare a clientului, sumele implicate în operatiune, justificarea operatiunii oferita de client, motivele pentru care operatiunea solicitata este considerata suspecta si orice alte informatii considerate relevante de catre institutia financiara nebanca.

SECTIUNEA a 5-a Managementul riscului

Art. 31. - Fiecare institutie financiara nebanca trebuie sa își stabileasca politici si proceduri corespunzatoare pentru asigurarea implementarii unui program eficient de cunoastere a clientelei. În acest sens, prin reglementari interne, trebuie sa se asigure cel puțin:

a) separarea responsabilitatilor;

b) supravegherea periodica a gestiunii informatiei, a sistemelor si controlului acestora;

c) o strategie de pregatire a personalului în domeniul standardelor de cunoastere a clientelei si al programelor proprii elaborate pe baza acestora.

Art. 32. - Institutiile financiare nebanca trebuie sa stabileasca în mod explicit responsabilitatile prin reglementari interne, astfel încât sa se asigure ca politicile si procedurile sunt aplicate în mod eficient. Procedura de raportare a tranzactiilor suspecte trebuie sa fie clar stabilita, în forma scrisa, si adusa la cunostinta întregului personal.

Art. 33. - (1) Procedurile de audit intern ale institutiei financiare nebanca trebuie sa cuprinda o evaluare independenta a politicilor si procedurilor proprii privind cunoasterea clientelei, inclusiv din punctul de vedere al conformarii la cerintele legii si ale altor reglementari aplicabile.

(2) Prin auditul intern trebuie sa se evalueze periodic eficienta procedurilor si politicilor stabilite, inclusiv nivelul de pregatire a personalului, sa se faca propuneri pentru înlaturarea deficientelor constatate si sa se urmareasca modul de punere în aplicare a propunerilor formulate.

(3) Responsabilitatile personalului însarcinat cu exercitarea auditului intern trebuie sa includa monitorizarea permanenta a performantelor personalului, testând prin sondaj respectarea conformitatii cu normele interne si revizuirea rapoartelor privind cazurile exceptionale, în vederea attentionarii conducerii institutiei financiare nebanca în cazul în care se considera ca procedurile stabilite privind cunoasterea clientelei nu sunt respectate.

(4) Conducerea institutiei financiare nebanca trebuie sa se asigure ca departamentul de audit intern dispune de personal adecvat.

Art. 34. - (1) Institutiile financiare nebanca trebuie sa aiba un program continuu de pregatire a personalului, astfel încât personalul implicat în relatia cu clientii sa fie pregatit în mod adecvat. Programul de pregatire si continutul acestuia pe diferite sectoare trebuie sa fie adaptate necesitatilor fiecarei institutii financiare nebanca.

(2) Cerintele de pregătire a personalului trebuie să fie focalizate diferit în cazul noilor angajați, lucrătorilor de la ghișeu, personalului din departamentul de audit intern și al personalului implicat în relația cu noii clienți. Personalul nou-angajat trebuie instruit în legătură cu importanța programelor de cunoaștere a clienței și cu cerințele minime ale instituției financiare nebancare în acest domeniu. Personalul de la ghișeu, care vine în contact direct cu publicul, trebuie instruit să verifice identitatea noilor clienți, să manifeste în permanență vigilență în administrarea tranzacțiilor clienților existenți și să detecteze tipurile de operațiuni suspecte.

(3) Personalul va fi instruit periodic, cel puțin o dată pe an și ori de câte ori se consideră necesar, pentru a se asigura că acesta cunoaște responsabilitățile care îi revin și pentru a fi ținut la curent cu noile progrese în domeniu, astfel încât să se asigure implementarea consecventă a programelor stabilite.

CAPITOLUL III

Supravegherea respectării cerințelor privitoare la cunoașterea clienței

Art. 35. - Conducătorii și administratorii instituției financiare nebancare sunt răspunzători pentru:

- a) elaborarea și implementarea unui program eficient de cunoaștere a clienței;
- b) asigurarea pregătirii corespunzătoare a personalului implicat;
- c) realizarea controlului asupra respectării programelor de cunoaștere a clienței stabilite și eficienței politicilor, procedurilor și sistemelor implementate;
- d) efectuarea de tranzacții sau angajarea instituției financiare nebancare în tranzacții atunci când stiau sau trebuiau să știe că tranzacțiile prezintă un risc semnificativ, periclitând credibilitatea și viabilitatea instituției financiare nebancare prin administrarea necorespunzătoare a fondurilor acesteia;
- e) nerespectarea altor prevederi cuprinse în prezentul regulament.

Art. 36. - (1) Instituțiile financiare nebancare au obligația de a păstra toate evidențele cu privire la identitatea clienților și la relația cu aceștia, cel puțin 5 ani după încheierea relației cu respectivul client. Aceste evidențe trebuie să fie suficiente pentru a permite o reconstituire a tranzacțiilor - inclusiv suma și tipul valutei - și pentru a furniza, dacă este necesar, probe pentru incriminarea faptelor de natură penală.

(2) Instituțiile financiare nebancare trebuie să asigure, în condițiile legii, accesul autorităților competente în domeniul investigării și incriminării faptelor de natură penală, precum și al autorității de supraveghere la întreaga documentație cu privire la clienți și la relația cu aceștia, inclusiv la orice analiză pe care instituția financiară nebancară a făcut-o pentru detectarea tranzacțiilor neobisnuite sau suspecte ori pentru a determina gradul de risc asociat unei tranzacții în care aceasta este implicată.

Art. 37. - (1) Pentru nerespectarea prevederilor prezentului regulament, Banca Națională a României va aplica sancțiunile prevăzute la art. 52 alin. (2) din titlul I al Ordonanței Guvernului [nr. 28/2006](#), aprobată cu modificări și completări prin Legea [nr. 266/2006](#), și/sau va dispune, după caz, măsuri de remediere, conform art. 53 din același act normativ.

(2) Aplicarea sancțiunilor de către Banca Națională a României nu înlătură răspunderea penală, civilă sau de altă natură, după caz, a persoanelor sancționate.

CAPITOLUL IV

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 38. - (1) În termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, instituțiile financiare nebancare vor adopta și vor implementa programe de cunoaștere a clienței, adaptate specificului propriei activități.

(2) În termenul prevăzut la alin. (1) instituțiile financiare nebancare vor asigura identificarea clienților existenți și întocmirea evidențelor corespunzătoare în conformitate cu prezentul regulament.